

Naar de super of terrasje met een taalmaatje

Twintig nieuwe taalmaatjes gaan nieuwkomers in het Westland op pad helpen. Het is dankbaar vrijwilligerswerk. „Het is fantastisch om te zien hoe deze mensen ervaren dat hun wereld ineens zoveel groter wordt. Stel je voor dat je in de trein voor het eerst zelf in het Nederlands kunt zeggen dat je een kaartje hebt. Dat is voor deze mensen heel bijzonder.”

Rien van den Anker

Westland

Het is wel even wennen, voor beide partijen. Enerzijds een groep nieuwe Westlanders, uit Syrië, uit Polen, ook uit Eritrea. Anderzijds een kleine twintig 'van-wie-ben-jij-er-eeen?'-Westlanders, meer specifiek: leden van de drie lokale Rotaryclubs.

Die laatsten zijn gevraagd om ambassadeurs te worden van het project Taalmaatje van Taalhuis Westland, een initiatief van onder meer gemeente en de bibliotheek Westland. Autochtone taalmaatjes helpen daarbij lokale allochtonen met de Nederlandse taal, sprekend en een beetje schrijvend. Een halfjaar lang, spelenderwijs en praktisch, tijdens het boodschappen doen of op een terras.

Ook 's-Gravenzander Aad van Schie doet mee en zegt dat je op deze manier iets voor je medemens kunt doen. „En als gepensioneerde gaat dat nu gemakkelijker.”

Blij

Inmiddels weet hij dat de Poolse Damien Dalecka samen met zijn vrouw Agnieszka zijn taalmaatjes zijn geworden. De Poolse arbeidsmigrant vertelt dat ze al eerder op Nederlandse les hebben gezeten, maar dat dat door corona is gestopt. Of hij enthousiast is, kan hij niet zeggen, omdat hij dat woord nog

◀ Taalmaatjes Aad van Schie (rechts) en de Poolse Damien Dalecka tijdens hun eerste gesprek in de bieb. FOTO

THIERRY SCHUT

niet kent. „Maar met mijn taalmaatje ben ik blij.”

Zij treffen elkaar tijdens de Week van Lezen en Schrijven in de bieb in 's-Gravenzande. Daar kregen de tijdelijke meesters en juffen educatieve instructies. En mochten ze pas 'aan het werk' nadat ze van burgemeester Bouke Arends, eerder zelf een taalmaatje, een certificaat hadden gekregen. Als ervaringsdeskundige hield hij hen voor dat taal hét middel is om snel te integreren. „Dan kun je immers zelf naar supermarkt of bakker.”

In een zaaltje verderop zaten ondertussen hun 'leerlingen' toch wat

Ik vind Nederlands behoorlijk moeilijk

–Omar Rashid (20)

nerveus te wachten. Daarna volgde de kennismaking, met elleboog of buiginkje. En een Hollands broodjesbuffet, waar soms met handen en voeten werd uitgelegd wat er precies op zat, met een glaasje jus of melk. Aansluitend, nog wat schoorvoetend, duo-gesprekjes in zitjes tussen boekenrijen. Diana Duijvestijn, een van de taalmaatjes, zegt als Westlandse communicatiedeskundige maar al te goed te weten dat taal verbindt. „Het eerste contact is

echt geslaagd. Ik zie het ook als een soort burgerbijdrage om mensen, die hier pas wonen, zich meer thuis te laten voelen.”

Klassikaal

De 20-jarige Syriër Omar Rashid woont zo'n twee jaar hier maar spreekt toch al een beetje Nederlands. Hij ziet het helemaal zitten om via deze een-op-eenmanier verder te leren. „Ik vind Nederlands behoorlijk moeilijk en het klassikaal leren is me tot nu toe niet echt meegevallen.”

Het project Taalmaatje bestaat al vijf jaar; inmiddels zijn er zo'n tweehonderd regiogenoten die nieuwe Westlanders taalkundig verder helpen. „Maar we kunnen nog minstens honderd nieuwe gebruiken”, aldus biebdirecteur Renske van Kooij. Begrijpelijk, want de realiteit is dat Westland ongeveer 16.000 inwoners kent met een achterstand qua lezen, schrijven en rekenen. Zij benadrukt dat twee derde, wat heet, 'aigen' is en de rest (arbeids)migrant of statushouder. Tijdens de Week van Lezen en Schrijven wordt donderdag ook de campagne 'Ik wil leren' gelanceerd, erop gericht om Westlandse laaggeletterden beter te bereiken. Vrijdagmiddag wordt in 's-Gravenzande de speciale Escape Box geopend, waarbij deelnemers worden overspoeld met letters en cijfers.